

[Arthur Jacobsen.]

af deres fremtidige forpligtelser. Et meget, meget stort antal skatteydere har udelukkende koncentreret sig om den langfristede livsforsikringsopsparingsordning.

Venstres og de konservatives ændringsforslag imødekommer, det skal siges, radikal tankegang ved det direkte nedslag i skatterne, det er logisk, det er retfærdigt, og det er noget, som vi burde have haft frem for flere år siden. Men det må understreges, at realpolitiske muligheder for at gennemføre det ikke har været til stede, og det er under den synsvinkel, vi fra radikal side har været nødt til at se problemstillingen omkring kapitalbindingsordningen. Men forslaget tendens er aldeles udmærket, selv om jeg vel må sige, at det, det indeholder, vel på sin vis omtrent kan gøres ad privat vej; med det nedslag, der er tale om, vil jeg tro, at man ved at opkøbe obligationer omtrent vil kunne nå det samme, og så vil man ikke alene ikke afgive rådigheden over pengene i 5 år, men også stadig bevare udtrækningschancen. Jeg tror derfor ikke, ændringsforslaget på sin vis imødekommer det, borgerne i almindelighed vil forbinde med præmiering af opsparing fra det offentlige.

Fra det radikale venstres side vil vi undlade at stemme for eller imod venstres og de konservatives ændringsforslag. Liberalt centrum's ændringsforslag om at beholde kapitalbindingsordningen for det år, vi er inde i, vil vi stemme imod. Vi kan stemme for finansministerens ændringsforslag til begge lovforslag og for overgangen til tredje behandling.

Niels Westerby: Jeg kan ikke tilbageholde en kort bemærkning til hr. Arthur Jacobsen, som lakonisk meddelte, at det radikale venstre ville stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af liberalt centrum. Det overrasker mig for så vidt ikke; men det overrasker mig, at der overhovedet ikke blev givet nogen begrundelse. Det gode argument skal jo have sin plads i debatten herinde, og jeg håber da ikke, det er sådan, at hr. Arthur Jacobsen overhovedet ikke er i stand til at mobilisere et argument imod de ændringsforslag, som han nu har proklameret at ville stemme imod.

Det problemkompleks, vi har til behandling i dag, har for så vidt 3 sider. Den ene

side er spørgsmålet om kapitalbindingsordningen og de tilsvarende ordningers betydning for den samlede opsparing her i landet. Den anden side er spørgsmålet om en social vurdering af virkningernes betydning for de forskellige indkomstgrupper, og den tredje side er spørgsmålet om en forenkling af skattelovgivningen.

Må jeg om det første spørgsmål sige, at det ikke er blevet belyst tilstrækkeligt. Det er vitterligt således, at påstand står imod påstand. Hr. Aksel Larsen og regeringspartiet plejer at hævde, at ordningen ikke har nogen betydning for den samlede opsparing, medens omvendt venstre og de konservative og vel også delvis det radikale venstre hævder, at den har haft nogen betydning for den private opsparing. Det er for os et meget afgørende synspunkt, om den har en sådan betydning. Fra liberalt centrum's side blev det klart tilkendegivet ved første behandling, at vi stillede os meget åbent over for — ja, vi gav faktisk tilsagn om at ville være med til — at afskaffe kapitalbindingsordningen, hvis det kunne dokumenteres, at den ikke havde nogen gavnlige indflydelse på opsparingen. Direkte adspurgt svarede finansministeren på det spørgsmål, om han, hvis det nu kunne dokumenteres, at det havde indflydelse på opsparingen, ville medvirke til at opretholde ordningen, at det kunne han ikke svare ubetinget ja til. Dermed er vi vel inde i en situation, hvor regeringen og SF har forladt det fornuftige overvejelsernes stadium og nærmest er gået ind i en blind klapjagt på en ordning, hvis betydning ikke er blevet belyst.

Her må man også tage nationalbankdirektørens udtalelse i betragtning, hvor han siger, at kapitalbindingsordningen og placeringen af 100 mill. kr. i obligationer har haft en stimulerende virkning på kursudviklingen, og senere gentager, at det har haft betydning for kursudviklingen. Det kan vel hverken være finansministeren eller økonomiministerens ubekendt, at netop spørgsmålet om kursudviklingen er et af de ømme punkter i dansk økonomi i de senere år; enhver ved også, at denne kedelige kursudvikling har haft en høj grad af ansvaret for, at vi har så høje huslejer og priser på parcelhuse, som tilfældet er. Det vil med andre ord sige, at ophører man med en stimulerende virkning på